

[Terug naar Bijbel index](#) [Terug naar Boek index](#)

Mattheus 14

- 1 In die tijd hoorde Herodes, de viervorst, wat van Jezus verteld werd,
- 2 En hij zeide tot zijn dienaars: Dat is Johannes de Doper; hij is opgewekt uit de doden en daarom werken die krachten in hem.
- 3 Want Herodes had Johannes laten grijpen, geboeid en gevangengezet, ter wille van Herodias, de vrouw van zijn broeder Filippus;
- 4 Want Johannes zeide tot hem: Gij moogt haar niet hebben.
- 5 En hoewel hij hem wilde ter dood brengen, vreesde hij de schare, omdat zij hem voor een profeet hielden.
- 6 Maar op het geboortefeest van Herodes danste de dochter van Herodias in hun midden en zij behaagde Herodes,
- 7 Waarom hij haar onder ede toezegde haar te geven, wat zij maar vragen zou.
- 8 En zij, opgestoot door haar moeder, zeide: Geef mij hier op een schotel het hoofd van Johannes de Doper.
- 9 En de koning werd bedroefd, maar om zijn eden, en om hen die mede aanlagen, beval hij het haar te geven,
- 10 En hij liet Johannes in de gevangenis onthoofden.
- 11 En zijn hoofd werd op een schotel gebracht en aan het meisje gegeven en zij bracht het aan haar moeder.
- 12 En zijn discipelen kwamen en namen zijn lijk weg en begroeven hem; en zij gingen heen en berichtten het aan Jezus.
- 13 Toen Jezus dit hoorde, trok Hij Zich vandaar in een schip terug naar een eenzame plaats, alleen. En toen de scharen dit hoorden, volgden zij Hem te voet uit de steden.
- 14 En toen Hij uit het schip ging, zag Hij een grote schare, en Hij werd met ontferming over hen bewogen en genas hun zieken.
- 15 Bij het vallen van de avond kwamen de discipelen tot Hem en zeiden: De plaats [hier] is eenzaam en de tijd is reeds verstreken; zend dan de scharen weg, dan kunnen zij naar de dorpen gaan om spijzen voor zich te kopen.
- 16 Maar Jezus zeide tot hen: Zij behoeven niet weg te gaan, geeft gij hun te eten.
- 17 Zij zeiden tot Hem: Wij hebben hier niets dan vijf broden en twee vissen.
- 18 Hij zeide: Brengt Mij die hier.
- 19 En Hij beval de scharen, dat zij in het gras zouden gaan zitten, nam de vijf broden en de twee vissen, en Hij zag op naar de hemel, sprak de zegen uit, brak de broden en gaf ze aan zijn discipelen en de discipelen gaven ze aan de scharen.
- 20 En zij aten allen en werden verzadigd en zij raaptten het overschot der brokken op, twaalf manden vol.
- 21 Zij, die gegeten hadden, waren ongeveer vijfduizend mannen, vrouwen en kinderen niet medegerekend.
- 22 En terstond dwong Hij de discipelen in het schip te gaan en Hem vooruit te varen naar de overkant, totdat Hij de scharen zou hebben weggezonden.
- 23 En toen Hij de scharen weggezonden had, ging Hij de berg op om in de eenzaamheid te bidden. Bij het vallen van de avond was Hij daar alleen.
- 24 Doch het schip was reeds vele stadien van het land verwijderd, geteisterd door de golven, want de wind was tegen.
- 25 In de vierde nachtwake kwam Hij tot hen, gaande over de zee.

Job 9:1 Maar Job antwoordde: 2 O zeker, ik weet wel, dat het zo is, hoe zou een sterveling gelijk hebben tegenover God? 3 Indien Hij met hem wilde gaan rechten, niet een op duizend zou hij Hem kunnen antwoorden. 4 Wie zou, hoe wijs van hart en sterk van kracht, zich tegen Hem kunnen verzetten en ongedeerd blijven? 5 Hij verplaatst de bergen zonder dat men het merkt, Hij keert ze om in zijn toorn. 6 Hij doet de aarde van haar plaats wankelen, zodat haar zuilen schudden. 7 Hij geeft aan de zon bevel en zij gaat niet op, en Hij sluit de sterren onder zegel weg. 8 Hij spant geheel alleen de hemel uit, en Hij schrijdt voort over de hoogten der zee. 9 Hij maakt de Beer en de Orion, de Pleiaden en de Kamers van het Zuiden. 10 Hij doet grote, ondoorgrondelijke dingen, ja, wonderen zonder tal. 11 Wanneer Hij langs mij heengaat, zie ik Hem niet, en glijdt Hij voorbij, dan bespeur ik Hem niet.

26 Toen de discipelen Hem over de zee zagen gaan, werden zij verbijsterd en zeiden: Het is een spook! En zij schreeuwden van vrees.

27 Terstond sprak Jezus hen aan en zeide: Houdt moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!

28 Petrus antwoordde Hem en zeide: Here, als Gij het zijt, bevel mij dan tot U te komen over het water.

29 En Hij zeide: Kom! En Petrus ging uit het schip en liep over het water en ging naar Jezus.

30 Maar toen hij zag op de wind, werd hij bevreesd en begon te zinken en hij schreeuwde: Here, red mij!

31 Terstond stak Jezus hem de hand toe en greep hem en zeide tot hem: Kleingelovige, waarom zijt gij gaan twijfelen?

32 En toen zij in het schip geklommen waren, ging de wind liggen.

33 Die in het schip waren, vielen voor hem neder en zeiden: Waarlijk, Gij zijt Gods Zoon!

34 En toen zij overgestoken waren, kwamen zij in Gennesaret aan land.

35 En zodra de mannen van die plaats Hem herkend hadden, zonden zij bericht in die gehele omgeving, en men bracht tot Hem allen, die ernstig ongesteld waren,

36 En zij smeekten Hem, dat zij alleen maar de kwast van zijn kleed mochten aanraken. En allen, die Hem aanraakten, werden behouden.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

<https://studie.famvisser.net/doku.php?id=mattheus14&rev=1654512136>

Last update: **2022/06/06 12:42**

